

Arrest

nr. 54 043 van 3 januari 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraanse nationaliteit te zijn, op 19 mei 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 april 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 16 november 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 december 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. DUPONT, loco advocaat M. WARLOP, en van attaché P. WALRAET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De voornaamste gegevens van de zaak kunnen als volgt worden samengevat:

1.1. X, die verklaart van Iraanse nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 21 maart 2008 en heeft zich een vijfde keer vluchteling verklaard op 3 juni 2009.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 9 juli 2009 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoeker werd gehoord op 22 september 2009.

1.3. Op 21 april 2010 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 21 april 2010 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u afkomstig uit Teheran en bent u Iraans staatsburger. Op 21 maart 2008 vroeg u een eerste maal in België asiel aan. Hierin nam het Commissariaat-generaal op 27 oktober 2008 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, omdat er ondermeer omwille van diverse tegenstrijdigheden tussen uw verklaringen en die van uw echtgenote en omwille van een aantal lacunes in uw kennis betreffende de stand van zaken van uw juridisch dossier geen enkel geloof meer aan uw problemen in Iran kon worden gehecht. Op 25 maart 2009 werd deze weigeringsbeslissing door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd. Uw drie daaropvolgende asielaanvragen d.d. 10 april 2009, 30 april 2009 en 18 mei 2009 werden door de Dienst Vreemdelingenzaken telkens niet in overweging genomen. Uiteindelijk diende u op 3 juni 2009 een vijfde asielaanvraag in. Bij uw vijfde asielaanvraag verklaarde u dat de problemen die u bij uw eerste asielaanvraag reeds aanklopte nog steeds bestaan. Zo herhaalde u dat u als cineast op de sectie Aghidati-Siyasi (politiek-ideologische dienst) van het Ministerie van Defensie werkte. U draaide er verschillende films. Deze films werden echter niet altijd door uw oversten gesmaakt, daar Iran in de films niet altijd even positief uit de verf kwam. Omwille van deze kritieken nam u in de twaalfde maand van 1385 (Iraanse kalender; stemt overeen met februari-maart 2007 in de Gregoriaanse kalender) ontslag. Een maand daarop, i.e. in de eerste maand van 1386 (maart-april 2007), begonnen er brieven van het Ministerie van Defensie bij u toe te komen. Op de eerste en tweede brief reageerde u niet. Na het ontvangen van de tweede brief werd u kortstondig gearresteerd en ondervraagd, werd er een huiszoeking verricht waarbij verschillende zaken in beslag genomen werden en werd uw huis verzegeld. Korte tijd na uw vrijlating ontving u nog een derde brief. Tevens kreeg u een aantal dreig telefoons. Omwille van deze druk op uw persoon besloot u Iran te verlaten. Bij uw vijfde asielaanvraag voegde u hieraan toe dat uw familie die in Iran achterbleef omwille van uw problemen zelf ook problemen ondervond. Zo kwamen al tweemaal mensen in burger bij uw vader thuis langs en werd hij eenmaal 48 uur voor ondervraging vastgehouden. Hij werd ervan beschuldigd met u samen te werken. Hij werd op borg vrijgelaten. Korte tijd na de arrestatie van uw vader werd ook uw broer over zijn emailverkeer met u ondervraagd. Tevens vernam u dat uw verzegelde huis intussen verkocht werd omdat u zich niet bij de rechtbank presenteerde. Omwille van al deze problemen heeft u ook medische klachten. Zo neemt u ondermeer kalmeringspillen. Gezien u voortdurend door de Iraanse autoriteiten gezocht wordt, kan u bijgevolg nog steeds niet naar Iran terugkeren. Ter staving van uw asielaanvraag legde u de volgende documenten neer: een proces-verbaal s.d. waarin de openbare verkoop van uw woning aangekondigd wordt; een document d.d. 29/2/1388 (19 mei 2009) uitgaande van de culturele sectie van Aghidati-Siyasi aan u gericht waarin u geïnformeerd wordt over de openbare verkoop van uw woning; een proces-verbaal d.d. 9/3/1388 (30 mei 2009) waarin ondermeer het moment van de openbare verkoop van uw woning vastgelegd wordt; en verschillende Iraanse en Belgische medische attesten waaruit blijkt dat u zowel in Iran als in België voor uw psychische problemen behandeld werd/wordt.

B. Motivering

Na onderzoek van alle door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in uw administratieve dossier stel ik vast dat ik u noch het statuut van vluchteling noch het subsidiaire beschermingsstatuut kan toekennen.

Vooreerst heb ik in het kader van uw eerste asielaanvraag een weigeringsbeslissing genomen in hoofdzaak omdat door verschillende tegenstrijdigheden tussen uw verklaringen en die van uw echtgenote en door diverse lacunes in uw opeenvolgende verklaringen betreffende uw juridische situatie ertoe noopten te besluiten dat de geloofwaardigheid van het door u uiteengezette asielaanvraag ernstig in het gedrang werd gebracht. Er kon met andere woorden geen geloof gehecht worden aan het feit dat u door de Iraanse autoriteiten actief gezocht wordt omwille van het draaien van films die bij de Iraanse autoriteiten niet in de smaak vielen. U heeft bij uw vijfde asielaanvraag geen overtuigende nieuwe elementen of gegevens aangebracht die de eerdere negatieve appreciatie van het Commissariaat-generaal inzake uw eerste asielaanvraag alsnog kunnen doen wijzigen, integendeel.

De geloofwaardigheid van uw beweerde problemen in Iran komt bij uw vijfde asielaanvraag zelfs nog verder op de helling te staan doordat geen enkel geloof gehecht kan worden aan de authenticiteit van de volgens uw verklaringen originele documenten die u neerlegde om de verkoop van uw woning aan te tonen, i.e. twee processen-verbaal en het document van Aghidati-Siyasi waarin u van de openbare verkoop op de hoogte gebracht wordt. Uit de resultaten van een onderzoek naar de authenticiteit van deze documenten blijkt immers dat er niet voldaan is aan een aantal voorname (vorm)vereisten. Door deze documenten, die niet de minste bewijskracht bevatten en die de kern van

uw relaas omvatten, neer te leggen, blijkt dat u de Belgische autoriteiten op intentionele wijze hebt trachten te misleiden. Hierdoor kan er geen enkel geloof meer gehecht worden aan uw asielrelaas in het algemeen en aan uw bewering dat uw woning in beslag genomen werd en openbaar verkocht werd in het bijzonder.

Gezien er aan de problemen die u in Iran zou hebben gehad bij uw vijfde asielaanvraag nog steeds geen geloof gehecht kan worden, kan er evenmin geloof gehecht worden aan de door u geschetste problemen die uw familieleden sinds uw vertrek uit Iran gehad zouden hebben. De geloofwaardigheid van deze problemen komt nog verder op de helling te staan doordat u geen enkel begin van bewijs neerlegde noch van de door u beweerde 48 uren durende arrestatie van uw vader omdat hij van samenwerking met zijn zoon, zijnde u, beschuldigd werd noch van zijn vrijlating op borg (CGVS 5e AA, p.8-10). U kreeg tien werkdagen de tijd om deze borg te bewijzen. Er dient evenwel vastgesteld te worden dat u een dergelijk bewijsstuk vooralsnog – hoewel de termijn reeds geruime tijd verstreken is – niet heeft voorgelegd noch dat u een plausibele verklaring heeft meegedeeld aan het Commissariaat-generaal voor het nog steeds ontbreken ervan. Er kan nochtans redelijkerwijze van een asielzoeker verwacht worden dat hij spontaan alle elementen en documenten aanbrengt die zijn asielrelaas enigszins kunnen staven, temeer daar uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt dat wanneer de borg wordt bepaald er hiervan een soort proces-verbaal wordt opgemaakt en dat de garant die de borgsom neerlegt hiervan een kopie ontvangt. Gezien u van de vrijlating op borg van uw vader geen bewijs neerlegde, kan er bijgevolg geen enkel geloof meer gehecht worden aan uw bewering dat uw in Iran achtergebleven vader omwille van samenwerking met u aangepakt werd. Daar aan de problemen van uw familieleden geen geloof gehecht kan worden en deze het gevolg zijn van uw problemen, wordt wederom de geloofwaardigheid van uw problemen ondergraven.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert, werd aan uw administratieve dossier toegevoegd.

De overige door u in het kader van uw vijfde asielaanvraag neergelegde medische documenten uit Iran en uit België kunnen bovenstaande beslissing niet wijzigen. Zij bevestigen hoogstens dat u zowel in Iran als in België medische en psychiatrische bijstand kreeg omwille van een depressie, maar niets meer. Gezien er aan de oorzaken van uw psychische problemen, i.e. de problemen die u in het kader van uw opeenvolgende asielaanvragen aankaarte, geen enkel geloof kan worden gehecht (CGVS 5e AA, p.2), kan hieraan nog toegevoegd worden dat uw medische en/of psychische problemen op zich geen verband houden met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals vermeld in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980, noch met de criteria inzake subsidiaire bescherming vermeld in artikel 48/4 van diezelfde wet. U dient voor de beoordeling van medische/psychische elementen een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de staatssecretaris van Asiel en Migratie of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van voornoemde wet van 15 december 1980.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.“

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad stelt vast dat verzoeker in zijn verzoekschrift uitdrukkelijk vermeldt dat hij beroep aantekent tegen de weigering van de vluchtelingenstatus en de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus en dat hij dit uitwerkt aan de hand van een aantal grieven waarin hij de motieven van de bestreden beslissing aan een inhoudelijk onderzoek onderwerpt en poogt te verklaren of te weerleggen. Derhalve blijkt uit het verzoekschrift dat verzoeker zich in deze beroept op de schending van de materiële motiveringsplicht.

Er worden geen nieuwe documenten aan het verzoekschrift gevoegd.

2.2. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekers asielaanvraag geweigerd omdat (i) in het kader van zijn eerste asielaanvraag werd geoordeeld dat door verschillende tegenstrijdigheden tussen zijn verklaringen en die van zijn echtgenote en door diverse lacunes in zijn opeenvolgende verklaringen betreffende zijn juridische situatie geen geloof kan worden gehecht aan het feit dat hij door de Iraanse autoriteiten actief gezocht wordt omwille van het draaien van films die bij de Iraanse autoriteiten niet in de smaak vielen en hij bij zijn vijfde asielaanvraag geen overtuigende nieuwe elementen of gegevens heeft aangebracht die deze eerdere appreciatie alsnog kunnen doen wijzigen, (ii) de geloofwaardigheid van zijn beweerde problemen verder op de helling komt te staan doordat geen enkel geloof kan worden gehecht aan de authenticiteit van de volgens zijn verklaringen authentieke documenten die hij neerlegde

om de verkoop van zijn woning aan te tonen aangezien uit de resultaten van een onderzoek naar de authenticiteit van deze documenten blijkt dat er niet voldaan is aan een aantal voorname (vorm)vereisten, (iii) gezien er aan de problemen die hij in Iran zou hebben gehad nog steeds geen geloof kan gehecht worden, evenmin geloof kan worden gehecht aan de door hem geschetste problemen die zijn familieleden sinds zijn vertrek uit Iran zouden gehad hebben, problemen waarvan hij overigens geen enkel begin van bewijs neerlegde en hij evenmin een plausibele verklaring geeft voor het ontbreken van bewijsstukken dienaangaande, en (iv) de door hem neergelegde medische attesten hoogstens bevestigen dat hij zowel in Iran als in België medische en psychiatrische bijstand kreeg omwille van een depressie en, aangezien er aan de oorzaken van zijn psychische problemen geen enkel geloof kan worden gehecht, zijn medische en/of psychische problemen op zich geen verband houden met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals vermeld in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch met de criteria inzake subsidiaire bescherming vermeld in artikel 48/4 van dezelfde wet.

2.3. In de mate verzoeker meent dat elke asielaanvraag op zichzelf dient te worden onderzocht en het evengoed mogelijk is dat de elementen aangebracht in een latere asielaanvraag de geloofwaardigheid van de verklaringen afgelegd in eerdere asielaanvragen kan herstellen, benadrukt de Raad dat uit de eenvoudige lezing van de bestreden beslissing blijkt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, naast een verwijzing naar de reden van de weigeringsbeslissing in de eerste asielaanvraag, uitvoerig ingaat op de nieuwe elementen die verzoeker aanbrengt naar aanleiding van zijn vijfde asielaanvraag en op omstandige wijze motiveert waarom deze nieuwe gegevens of elementen de geloofwaardigheid van zijn vluchtmotieven niet kunnen herstellen. Verder wijst de Raad erop dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, om zich een juist beeld te vormen van de situatie waarin de asielzoeker zich bevindt op het tijdstip van zijn beslissing, alle objectieve gegevens mag nagaan die hij nodig acht om zijn beslissing te kunnen nemen. Hij mag rekening houden met alle feitelijke elementen, ook met deze die resulteren uit verklaringen afgelegd bij een vroegere asielaanvraag. Geen enkele wetsbepaling verbiedt immers dat in het kader van een meervoudige asielaanvraag uitspraak wordt gedaan mede op basis van gegevens die in het kader van een eerdere asielaanvraag bekend waren en die aan het administratief dossier werden toegevoegd. Aldus mag de commissaris-generaal zijn oordeel baseren op de daarin vervatte informatie.

2.4. Wat betreft de overweging van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat geen geloof kan worden gehecht aan de authenticiteit van de door verzoeker neergelegde thans bijgebrachte stavingstukken, in het bijzonder een proces-verbaal waarin de openbare verkoop van verzoekers woning aangekondigd wordt, een document uitgaande van de culturele sectie van Aghidati-Siyasi waarin hij geïnformeerd wordt over de openbare verkoop van zijn woning en een proces-verbaal waarin ondermeer het moment van de openbare verkoop van zijn woning vastgelegd wordt, voert verzoeker aan dat hij de documenten in kwestie uit Iran toegezonden heeft gekregen als zijnde authentieke documenten en hij dus op geen enkele manier heeft getracht om de Belgische autoriteiten te misleiden, aangezien hij zelf overtuigd was van de authenticiteit van de documenten. Dergelijk verweer kan niet ernstig worden genomen. De asielzoeker draagt immers zelf de verantwoordelijkheid voor de stukken die hij neerlegt ter ondersteuning van zijn vluchtrelaas. Aangezien de analyse van het Cedoca-antwoorddocument IR2009-069 van 2 april 2010, waaruit blijkt dat *“er geen geloof kan gehecht worden aan de authenticiteit van de door de asielzoeker neergelegde documenten”*, in het verzoekschrift op zich niet wordt betwist, wordt deze analyse door de Raad overgenomen en wordt aan voornoemde stukken iedere bewijswaarde onzegd.

2.5. Omtrent de vaststelling in de bestreden beslissing dat hij niet het minste begin van bewijs bijbrengt van de door hem beweerde 48-uren durende arrestatie van zijn vader, noch van diens vrijlating op borg, stelt verzoeker dat hij ernstige pogingen heeft ondernomen om een bewijs te verkrijgen dat er effectief een borg werd betaald met het oog op de vrijlating van zijn vader maar dat door de moeilijke communicatie en door de afstand hij er niet in geslaagd is om het document tijdig te verkrijgen. Met dergelijke blote bewering maakt verzoeker echter niet aannemelijk dat hij effectief enige poging heeft ondernomen om zijn familie dan wel zijn vriend M.J., die in contact staat met zijn familie, te contacteren. Nochtans blijkt uit het administratief dossier dat verzoeker wel degelijk contacten heeft (gehad) met het thuisfont, getuige overigens ook het feit dat hij ter ondersteuning van onderhavige asielaanvraag nieuwe documenten uit Iran heeft kunnen bekomen.

2.6. Betreffende zijn medische en psychische problemen, herhaalt verzoeker tot slot dat deze ontstaan zijn en versterkt zijn geworden door de problemen die hij in Iran met de autoriteiten heeft gekend. Het louter herhalen van deze blote bewering doet geen afbreuk aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid

van de door verzoeker voorgehouden vervolgingsfeiten. Daar geen geloof kan worden gehecht aan de beweerde oorzaak van verzoekers psychische problemen, oordeelde de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen correct dat deze medische en/of psychische problemen op zich geen verband houden met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals vermeld in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch met de criteria inzake subsidiaire bescherming vermeld in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

2.7. In een laatste onderdeel van het verzoekschrift vraagt verzoeker om de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Hij voert aan dat het regime in Iran dictatoriaal en totalitair is, en gekend is voor talrijke schendingen van de mensenrechten, waarbij vreedzame tegenstanders van het regime door islamitische rechtbanken door zware bestraffingen monddood worden gemaakt. Verzoeker meent dan ook dat hij een reëel risico loopt op een aanslag op zijn vrijheid, zijn fysieke integriteit of zelfs zijn leven. Hij verduidelijkt dat hij als filmmaker bij uitstek in het vizier loopt van de autoriteiten, die uiteraard bijzonder paranoïde ingesteld zijn ten aanzien van onderdanen die de mogelijkheid hebben om via de media een publiek te bereiken.

De Raad stelt vast dat verzoeker zich voor zijn verzoek tot toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus beroept op dezelfde elementen die aan de grondslag liggen van zijn asielaanvraag. Aangezien zijn feitenrelaas ongeloofwaardig werd bevonden, kan verzoeker zich echter niet langer baseren op de elementen die aan de basis van dit relaas liggen om aannemelijk te maken dat hij in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet. Ook een algemene verwijzing naar de volgens verzoeker bestaande toestand in Iran volstaat niet om aan te tonen dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Elke aanvraag voor subsidiaire bescherming moet immers individueel worden onderzocht, waarbij de aanvrager op een voldoende concrete manier dient aan te tonen dat hij een persoonlijk risico op ernstige schade loopt. Verzoeker blijft hier in gebreke.

2.8. Waar verzoeker in fine vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, §1, 2° van de vreemdelingenwet. Verzoeker toont niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

De bestreden beslissing wordt beaamd en in zijn geheel overgenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie januari tweeduizend en elf door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

M.-C. GOETHALS